

Megjelenik évente
tízszor.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

VIII. évfolyam
9 szám.

Elmult az aratás. . .

Jeremiás 8, 20–22.

Ha kimegyünk a határba, előttünk fekszik a letarolt mező. A ringó buzatáblák helyét, a gyom verte fel vagy az eke vasa hasított bele fekete barázdát. A nap égető sugarai kicserélődtek. A fák levelei a hideg őszi szélben sápadtan sodródniak tova s mi is megyünk velük egy nehéz tél elé. Ez a szomorú kép figyelmeztet bennünket arra, hogy elmult a nyár és elvégződött az aratás.

Ha fenti ígéket nem Jeremiás próféta könyvéből olvasnánk, hanem korunk vezérférfiainak ajakáról hallanánk, úgy mindannyian nehéz szívvel mondanánk arra igent. Miért? Gondolj kedves testvérem a napsugaras tavaszra, mivel volt tele a szived és minden ember szíve? Reménységgel, bizakodással. Minden lélek — akár hívő, akár hitetlen — reménységgel fohászodott „a nyár megszabadít . . .“ Róma 8, 22.

A nyár elmult. Sok reménység tört össze, sok álom foszlott szét és a gond sok vidám, bizakodó arcra húzott mély, sötét barázdát. Nem szabadultunk meg!

Jeremiás ideje és a mi időnk.

Jeremiás idejének jellegzetes tulajdonsága az volt, hogy betegség vette körül a népet. Jeremiás 8, 21. Beteg, nyomorult volt Izráel népe. Nem a test nyavalyája volt ez, nem a kenyér szüksége vont redőt a homlokra, hanem a bálványimádás a szívre. Nagy volt a romlás. Jeremiás 2, 25–28. Az Úr így szólt: „Halld Izráel, a te Istened egy Úr . . .“ De ez a felhívás süket fülekre talált. Nem hallották az Örökkévaló szavát, hanem magukválasztotta próféták után járva, idegen isteneknek szolgáltak.

Annyi istene volt, ahány városa. A kő, fa és érc isteneiket zajongva dicsérték, míg a bűn áradata nőtt és nagy lett a népnek romlása. Jeremiás 9, 4. A barát mosolya mögött, prédára leső állat várt . . . segítőkéz megfogyatkozott, a könyörületos szív kőkemény lett s a szegény nyomorult, támasz nélkül bolyongott a paloták között. Minden ajkon nyögés, átok és szidalom. Akkor . . . és most? Nyisd fel szemeid és láss!

Egy ragyogó multtal dicsekedő keresztény társadalom sivár jelenében élünk. Keresztény országok és nemzetek hangos könyörgést küldenek jajgató ajakkal isteneik felé. Mindegyik a maga istenét híván segítségül, küzdő, szenvedő nemzetársra rovasára. Mindenütt jaj, mindenütt panasz. A romlás iszonyatos. Rákos daganatként ül a bűn a társadalom lelkén. Régióta lappang, de most felszínre került. Pál, a nagy orvos tanítványa, érezte és látta ezt. Oda teszi kezét a társadalom ütőerére és a Szentlélek ereje által megállapítja a betegséget. 2. Tim. 3, 1–5. Eltűnt minden, mi szent, mi krisztusi. . . Az isteni szeretet és béke helyét a gonosz gyanakvás és az irgalmatlan önzés foglalta el. Az istenember csak elvétve él, az állatemberek hatalmas tömegében. Annyira szereti az ember az ő társát, amennyi hasznot vehet belőle. Hós. 6, 4. Milyen a te szereteted, tart-e egy életen át, vagy könnyen múlik, mint a reggeli harmat?

Jeremiás prófétát iszonyat fogta el, szinte maga is beteg lett. Mit érzel te amikor látod a romlást? Vagy nem is látod? Csak az láthat egy tömegben keresztül, aki magasabban áll. Hol állsz te? Öröksziclán, vagy pedig lent to-

longasz a beteg tömegben? Vigyázz, a baj veszedelmes és ragályos. Apró bacillusai megtámadják, felőrlik lelkihazad, összeomlasz és mi lesz akkor?

A próféta látja a bajt és keserű panasszal kérdi: (Jer. 8, 22.) Nincs orvos? Nincs senki aki Izráel sebeit megtisztítsa és bekötözze? Van. „Az Úr a te gyógyítód.” Csak ő és senki más. Miért lett beteg a nép, miért e nyomorúság? Elhagyta talán segítője? Nem, más történt! Jer. 2, 12—13. Olyan dolgot művelt a nép, hogy az Úr az eget hívja tanuul. Rémüljetez meg a gonoszság miatt, mert kettős az, két bűne volt Izráelnek. Elhagyta az Örökkévalót, az élet vizének buzgó kútfejét. A felüdülés elmaradt, az erő lanyhult, a szív és lélek beteg lett. A lélek szomjazik; víz nélkül nincs élet, s hogy szomját kielégítse, Izráel elkövette a második gonoszságot. Ahelyett, hogy meghallotta volna a hívószót és visszatért volna Alkotójához, a maga erejéből új kútát ásott. Az új kút elkészült az írástudók bölcs vezetése mellett. Mindenki búzgólkodott és saját felfogása szerint alakított rajta valamit. A tiszta víz után sovárgó lélek könnyen észre vehette, hogy a kút repedezett és nem lesz benne víz a hőség idején. Ha volt is benne víz, az szennyes és fertőzött volt, amely kórt terjesztett. Erre a kútra vezették inni a szomjazó lelkeket, s így lett a nép beteg, nagyon beteg.

Ez az oka a mai kereszténység betegségének is. Kezdetben az örök forrásból ivott, de csakhamar beleesett Izráel bűnébe. Máté 15, 3; 2. Thess. 2, 7. Az új kút ásást már Pál idejében megkezdték és eltávolodtak Jézustól, az élet vizének hűs forrásától. Az ígét felhígították emberi rendelkezésekkel és a hamisított táplálék elvégezte munkáját. Ha egy csecsemőtől az anyatejet elfogjuk és helyette tehéntejre fogjuk olyképen, hogy a tej százalékát csökkentjük a vizét pedig növeljük, úgy egy beteg, sápadt, satnya gyermek fog előttünk feküdni, aki közelebb van a sírhoz mint az élethez. A jelenlegi keresztény társadalom jutott ebbe a helyzetbe. Az isteni ígék helyett emberi rendelkezések erőtelen táplálékát vette magához, amely által az önzés feneketlen lápjába tévedt. Bele tévedt és most nem tud kiszabadulni. A nagy keresztény társadalom beteg, erőtelen és a sír felé halad. Milyen állapotban vagy te, aki tanítványnak nevezted magad? Mivel táplálsz éhező lelkeket? Melyik kútnál üdítet a bizonytalanság tüzeiben égő szívedet? Jézus hív még ma. Jel. 22, 17. Indulj felé.

Miért nincs gyógyulás?

Gyógyszer az Örökkévaló ígéje. Ezt a gyógy-

szert átadta a papoknak és a prófétáknak azért, hogy szerte hordva életre keltsék azokat, akik erőtelenségükben el vannak alélva. Van orvos, van gyógyszer, miért nem gyógyítatják meg az én népem? Jer. 8, 18. *Hazugsággal nem lehet gyógyítani.* A félelem és rettegés idejében békességet jövendöltek. Elaltatták Izráel fiait, holott a veszedelem ott volt már, a láthatáron megjelent kicsiny felhőben. Békesség, békesség, pedig a gyógyulásra nem volt már idő, csak a pusztulásra.

A mai társadalom egén is összegyűltek a fekete felhők, amelyen fényes villámok hasítanak izzó barázdákat. A nemzetek és népek vénei ajkán felcsendül a szó: békesség. 1. Thess. 4. 3.

Ez a szózat száll tépelt, sebzett fehér galambként át a föld felett s közben az ember betonból, acélból és villanyhuzalokból építi számára a kalitkát, hogy bezárja majd. Ebben a zürzavarban keresik az orvost, a megváltót, de nem találják. Régi nagyok neveit emlegetik, a munka Napoleonját várják, de nincs sehol. Amit az ember tesz, az csak rontás. A bűntől megfertőzött szív és elme nem tud felemelni, otthagy a porban és elpusztulsz. Pedig van orvos és van gyógyszer, de ki akarja a gyógyítást saját szívénel és elméjénél kezdeni? Ép testben, ép lélek... oh mily siralmas közmondássá vált ez. A kisportolt nemzedék szelleme alacsony röptű. Az izomember testében gyenge szellem él, amely felett bűn és a percnyi örömez ülnék zajos ünnepet. Az ünneplés zajától nem hallja a kopogtató, bebocsájtást kérő nagy orvos szavát. Máté 23, 37.

Nem akarták Izráel fiai, nem akarja e büszke, saját magát tömjénező kereszténység sem, Jézus országának alapelveit elfogadni. A szeretet és békesség országa Jézustól irányítva, számukra dajkamese. Isten és ígéje idegen fogalom lett a kereszténység kebelében. Nem törődnek vele, hanem szomjas vággyal üldözik, táncoló lidércfény célját, amíg eljutt oda, ahová Jeruzsálem jutott. Luk. 19, 41—44. Az emberi elme szennyes alkotásai összeomlanak, földdé lesznek, de ezen a letarolt réten, új élet sarjad, igazi krisztusi, amelynek soha nem lesz fekete árnyakat életre keltő tele. A learatott önző társadalom mezején, a meggyógyult, újjászülettek ember tiszta életének igazi viránya fog zöldelni és a szeretet, békesség és igazság fogja, a világégből megszabadult népet összekapcsolni.

Elmult az aratás, elvégződött a nyár... s a világ konkollyal teli emberetése is megéri a nyomorúság, önzés égető tüzeiben. A világ félelemmel tekint előre, mert érzi, hogy zsákutcába került és nincsen kiút. Mit teszel te test-

vérem? Rab vagy-e, vagy szabad emberként járod utadat? Megismerted-e életedet bántó sebeket és énednek szűrő töviseit? Figyelj fel, most még van idő és halld meg Jézusnak — a nagy orvosnak — szavát, amint kérdi: „Akarsz-e meggyógyulni.” Ő hív, ő int; indulj el felé és mond: „Jézus, Dávidnak fia könyörülj rajtam.” Ő meghallja szavad, megfogja kezéd és kivezet e pusztuló világból, egy jobb hazába. 2. Pét. 3, 13.

Sztoics István

Mit vár az Úr az adventi ifjúságtól?

Jel. 14, 12-ik versében, mintegy mennyei névjegy által bemutatja az Úr, népének küldetését, hivatását. „Itt van a szenteknek békeséges türe, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét.”

Mily magasztos elnevezés: „Szentek”. Hogy szentekké legyünk, a Jézusi hit és törvénytartás mellett szükségünk van mély, lelki életre és nagykorú kereszténységre. Isten népe között, különösen az ifjúság az, kitől az Úr nagy dolgokat vár.

Az adventi ifjúságtól elvárja Isten, hogy a nyilvánvaló parancsolatok megtartása mellett, megérjen és fogékonyra legyen a szíve, a titkos parancsolatok számára is. Hogy megértse és teljesítse az egyéni, személyes rendeléseket, amit csak nekem és neked készített Isten.

Elvárja, hogy ne csupán nyilvános, mégkevésbé felületes törvénytartó legyen, hanem vegye figyelembe Isten csodálatos tervét, az ő személyes életében.

Személyes életünk titkos törvényének a megértéséhez, három dolog szükséges: 1. Elvonulás. 2. Fölemelkedés. 3. Akaratátadás. Elvonulni egyéni életünk Getsemáné kertjébe és megkérdezni Istentől mit vár tőlünk, mi a terve velünk, mit akar nekünk mondani. S ha válaszol az Úr, kész szívvel tegyük meg mindazokat.

Ha titkos bűnünkre rámutat, amelyet már mi is régen ismerünk önmagunkban, valljuk be és hagyjuk el azt.

Ha nagyobb munkát, feladatot bíz ránk, mondjuk: „Itt vagyok Uram küldj engemet.”

Ha nagy áldozatra kér az Úr, ne alkudozunk. Gondoljunk Krisztus áldozatára.

Ha lemondásra kényszerít, adjuk oda földi életünk legdrágább kincsét is, csak Jézus maradjon meg nekünk.

Ha keresztet kell hordozni, legyünk meggyőződve, hogy a keresztből egykor korona készül.

Az Isten titkos törvényét megértő ifjú élete, győzelem és tökéletesedés. Életében csak nemes, „szentekhez” illő, nagy dolgokat cselek-

szik. Lelkülete oly finom, hogy a legkisebb bűnt is kiveti magából. Lelkiismerete érzékeny, az isteni és emberi kötelességekkel szemben. Élete egy meg nem szűnő imádság, amint a Zsoltáríró mondja: „Imádság az én életem Istenéhez.” Zsolt. 42, 9.

Lelki ereje nagy lesz, bukást, eredménytelenséget nem ismer. Inkább a Golgothát járja, földi dicsőség helyett, de az igazsághoz hű marad végig. E földi vándorlás alatt, kitűzött útjai tiszták és összpontosulnak egy vágyakozó nagy gondolatban: Találkozni Jézussal és szeretni őt akadálytalanul örökre.

Ilyen fiatalok után a világ is sovárog, mert csak a bűnt látja felemelt fejjel jární és már-már roskadozik, meghajlik e föld, a jellemtelenség súlya alatt. E világnak kellemes emberekre, jellemerős férfiakra van szüksége.

Azért az adventi ifjúságtól elvárja Isten, hogy e bűntől terhelt világban, szent és győzelmes életet éljen. Küldetésének magaslatán álljon és megértse az Írás szavait: „Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én Szent vagyok.”

Herczeg M.

SZEMELVÉNYEK

Kina. Anton Zischka ujságíró, ki pekingi és tiencini klubokban hallotta, hogy Sensziben kilencmillió ember küzd éhhalállal, látni akarta, hogy a kínai ujságok nem túloznak-e. Autóján bejárta egész Senszit — útja nyolc napig tartott — és aztán leírta, mit látott. Például: Asszonyok és gyermekek ezrei hónapok óta abból élnek, hogy lehántják a fák kérgét és ezt eszik. Látott olyan erdőt, melynek fáiról minden kérget lehántottak és minden levelet leszedtek. Látta, amint az úton egy falka kutya egy sovány kisgyermek holttestén osztózott; látta az úton meg a földeken a pestis áldozatait és látta, amint ezek hulláit kövér kutyák falták. Látta, amint a pestises hulláktól megkövéredett kutyákra vadászatot rendeztek. Lelövdözték őket és azután a kínaiak összeverekedtek a kutyák husáért. Mert a kutyák megeszik az embereket és az emberek megeszik a kutyákat. Kereste a Sensziben állomásozó négy francia misszionáriust és három apácát; ezek közül már csak egy volt életben, a többit megölte az éhtifusz. Valamivel távolabb megkérdezték tőle, nem leánykereskedő-e, mert már csak ezek látogatnak el erre az elátkozott földre. — „Van még egypár nagyon szép leányunk; nem kell nekik egyéb,

csak enivaló." Csak egy félzsák gabonát kívánnak egy leányért. Másutt házakat és birtokokat kínáltak neki. Egész falvakat meg lehet venni néhány dollárért; a telek, mely azelőtt nagyon drága volt, nem kerül semmibe. Ki is akarna ebben a pusztaságban maradni? Küldtek nekik vetőmagot, de ezt bár katonák őrizték, megették. Küldtek hozzájuk orvosokat, kik eredményesen kezdtek küzdeni a betegségek ellen, de egy éjjel legyilkolták őket, hogy ellophassák táplálékukat. „Senziben — írta Zischka — ha az utolsó percben csoda nem történik, kilencmillió ember fog elpusztulni éhhalállal, ugyanakkor amikor Dél-Amerikában a lokomotivokat gabonával fűtik, a kávé pedig a tengerbe süllyesztik. 1931-ben mikor néhány óra alatt át lehet jutni az óceánon és amikor tisztán hallhatjuk a másik világrészben beszélő ember hangját! De a szenzii éhség jajkiáltásait Tiencinben nem hallják meg...“

Pesti Napló 1931 október 18.

Az „Adventhirmök“ legutóbbi számában adtunk hírt arról, hogy a Jangce folyó áradása Kinában millió és millió emberáldozatot követelt. A víz alá került terület nagysága megfelel egész Középeurópának. Olyan terület áll víz alatt, amelybe Európában beleesne Páris, Berlin, Bécs és Budapest is. És most egy másik tartományban ütötte fel fejét az éhínség réme. Ha a fentebbi hiradást figyelmesen olvassuk, mintegy előképét láthatjuk benne azon állapotoknak, melyeket a Szentírás prófétái megjövendöltek az utolsó nyomorúságos időről, amelyhez hasonló nem volt még soha a földön. Ha valaki esetleg kételkedett volna a bibliai leírások szószserintí beteljesese-

désének lehetőségében, úgy az ilyen hiradások, mint aminő a fentebbi is, minden kétséget kizáróan meggyőzhetnek azoknak valóságáról. Nem árt, ha kissé elgondolkozunk az olvasottak nyomán azon, hogy ugyan mit is tennénk mi, ha olyan körülmények közé jutnánk! Szerk.

GYÜLEKEZETI HÍREK

A miskolci „Tabea“ statisztikai kimutatása. Hálásuk vagyunk az Úrnak, hogy ebben az évben is megáldotta jóléti munkánkat. Csodálatosan tapasztaljuk azt, hogy Isten tetszése megnyugszik e munkán. Az ő Szentlelke indítja kedves testvéreinket és ismerőseinket, hogy nálunk rendeljék meg szükséges dolgaikat, (kézimunka, fehérnemű, felsőruhávarrás) anélkül, hogy intenzívebb propagandát kellene kifejtenünk e tekintetben. Így állandóan megrendelésre dolgozunk. A sok megrendelés, melyet Isten kegyelme gyűjt össze, szinte kényszerít arra, hogy nagyobb eredményt érjünk el, mint kitűztünk volt.

Az elmúlt félévi jelentésünk a következő: pénzforgalmunk 437'86 P, melyet 50 P tőkebefektetéssel értünk el.

Ezenkívül elosztottunk használt ruhaneműt 95 P értékben, meglevő ruhanemű raktárunk ér-

Dániel próféta könyve. (8)

A hamis vallásoknak elejétől kezdve az volt ismertetőjelük, hogy erőszakkal kényszerítették ki az engedelmességet. Miután az állam és egyház a legszorosabban össze volt kötve, az állam istenének nemtisztelése, az államfő nemtisztelésével jelentett egyet. Itt is államfősértést, az állam törvényeivel való ellenszegülést jelentette.

Mikor ezen parancsot egy ideig gyakorolták már, egyes „káldeai férfiak vádat emelének a zsidók ellen“ (8. v.) a király előtt, emlékeztetvén őt nemrég kiadott rendeletére. (10. 11.) Kijelentették, hogy „Sidrák, Misák és Abednégó“ „nem becsülnék tégedet“ akkor, mikor „isteneidet nem tisztelik“. (12. v.) Ekkor a király „nagy haragra gerjede“ s maga elé hivatá a zsidó ifjakat (13 v.) és őket magukat kérdezte a dolog állása felől. (14. v.) Haragja csillapultán megemlékezett az ifjak kifogástalan magaviseletéről; még egy alkalmat kínált fel nekik a magukbaszállásra és a büntetés elkerülésére. (15. v.) Mindhiába! Az ifjak értésére adták, hogy ezen kérdésre szükség sem lett volna. (16. v.) Józan hittel tették le sorsukat Istenük kezébe, aki

„a tüzes kemencéből“ és a király kezeiből is „kiszabadíthatja“ őket. (17. v.) Istenük kegyelme fontosabb volt számukra, mint a király jóakarata, mely azonnal véget is ért, mihelyt határozottan kijelentették, hogy „az arany állóképet“ „nem imádják“. (18. v.) — A haragra gerjedt király „hétszerte tüzesebbre“ fűttette a kemencéket, (19. v.) és a három ifjút megkötöztetve, a leg-erősebb emberek által vettette a kemencébe. (20) Hogy a babiloniak valóban ily kemencékben égették el az elítélt gonosztevőket és a hadifoglyokat, bizonyítja Jer. 29, 22 is. Ezen kemencéknek felül és alul oldalt volt egy-egy nyílásuk. A parancs kiadása és végrehajtása oly egymásután és hirtelen történt, hogy még hivatalos diszköntösükkel együtt vettek bele a kemencébe. (21. v.) Mivel „a kemence rendkívül izzó vala“ a parancsot végrehajtó embereket „megölé a tűznek lángja“. (22. v.) A három férfiú „megkötözve beleesék a kemencébe“. (23. v.) Nabukodonozor, aki — emlékezvén bátor kijelentésükre — bizonyára érdeklődéssel figyelte sorsukat; attól amit az alsó nyíláson keresztül látott „megijedt“ s hitetlenül kérdezte, „három férfit“ vettek-e be a kemencébe, (24. v.) mert úgy-

téke 70 P. Elosztott élelmiszer értéke 34'20 P, ajándékozott tüzelőfa értéke 20 P. Összesen 219'20 P.

Nagy örömünkre szolgált, hogy ezenkívül 182'20 P erejéig munkakeresetet is biztosíthatunk testvéreinknek.

Hálás szívvel mondtunk köszönetet az Úrnak e szép eredményért egy imaóra keretében.

A miskolci „Tábea” egyesület tagjai.

Még a múlt évben megkezdjük jóléti munkánkat a gyülekezeten kívül is, amikor az Úr segítségével inségakció alkalmával átadhattunk a városnak 10 drb leányka ruhát, 10 drb fiú ruhát, melyet a statisztikai kimutatásban az újságban közölték is.

A Stefánia Gyermekvédő Egyesületnek pe-

dig ajándékoztunk 20 drb pelenkát és 12 drb flanelt. Az elmúlt félévben két darab felszerelt vándorkosarat adtunk át. (Hasonlót a békéscsabaihoz.) A gyermekvédő egyesület fővédő-nője személyesen megköszönte. Néhányszor előadásainkon is megjelent. A kedves Sohlmann atyafit meghívták nagygyűlésükre. A gyermekvédő liga által rendezett gyermek szépségver-

A miskolci „Tábea” munkában.

seny alkalmával pedig meghívtak bennünket, a verseny bizottsági tagjaként, hol az összes nőegyletek vezetői szerepeltek.

Jelenleg készítünk még két darab vándorkosarat. Ezeket már mi fogjuk kiadni. Szívesen vállaljuk a betegápolást és a lakás rendben tartását is. Öröm tölti be szívünket, hogy eb-

mond: „négy férfiut látok szabadon járni a tűz közepében” s a „negyedik ábrázata olyan mint az istenek fiaié”. (25. v.) Később a király hívó szavára kijövének az ifjak „a tűz közepéből” (26. v.) s az egész összegyűlt népség csodálkozott, „**hogy a tűznek semmi hatalma nem vala az ő testükön**” sőt „**a tűz szaga sem járta őket át**”. (27. v.) Az Új-testamentom ezen csodálatos megmenekülést a hithősök sorában említi fel. Zsidók 11, 34.

Nabukodonozor nem keményítette meg szívét, mint egykor Fáraó, ha állandó hatása nem is volt megtérésének. Az egész nép előtt kijelentette, hogy akkor, mikor ezek „**a király parancsolatát megszegették**” tulajdonképpen „**Istenüknek szolgáltak**”, aki „**küldötte az ő angyalát és kiszabadította az ő szolgáit**”. (28. v.) És intézkedett, hogy senki se káromolja az Izráel Istenét. (29. v.) Ezen intézkedésével szabad vallásgyakorlási jogot biztosított Isten népének, és a három ifjút magas tisztségre emelte. (30. v.) — Nabukodonozor egy kiáltvánnyal fordult népéhez, (31. v.) melyben „**illendő dolognak tartja megjelenteni**” az Istennel tapasztalt csodálatos dolgait, (32. v.) s bizonysgot tesz arról — való-

színűleg emlékezve ismét az álom megfejtésére —, hogy „**az ő országa örökkévaló ország**”. (33. vers.)

Ezen történetből láthatja Isten népe, hogy a világhatalmasságok uralma alatt életveszélyes összeütközésbe kerülhet ezen világ urainak parancsa, az Istennel szembeni kötelességekkel; de akkor is, ha ez bekövetkezik, az Isten csodálatos módon fogja kinyilvánítani az ő megszabadító hatalmát és erejét. — Különösen az utolsó idők hű tanubizonyásgtevőire bir nagy jelentőséggel ezen fejezet mert hiszen Jelenések 13, 14. v. szerint mindenki kényszerítve lesz a fenevad képét imádni. Tanulságul iratott ez számunkra, hogy a hitben kitartók és bizakodók legyünk.

Negyedik fejezet.

Második alkalommal kapott most Nabukodonozor egy jelentőségteljes álmot. Miután azon időben minden körötte lévő ország le volt már győzve, nyugodtan pihenhetett babérain. (1. v.) Az álom nágyon „**megháborítá**” lelki egyensúlyát, nemtudván annak értelmét teljesen fel fogni. (2. vers)

(Folyt. köv.)

ben a szent missziómunkában résztvehetünk. Jézus nyomdokain haladva irgalmas munkánk mellett, szavakkal is hirdetjük az örömezenetet

A kirándulók csoportja Lillafüreden.

melyet általunk küld Isten e világnak.

Az Úr áldja meg munkánkat, tegye nagygyá Tabeáinkat az ő dicsőségére.

Meg kell, hogy emlékezzek még az újdíós-győri „Tabea“-ról is, mely szomszédságunkban dolgozik csöndben, de szép eredménnyel. Ott is megkezdik a vándorkosarakkal a munkát még ebben az évben.

Bojtár J.-né

A magyar ifjúság kirándulása

Augusztusban 9 napos kirándulásra ment a Magyar Unió 50 ifjúsági tagja. Az idő igen alkalmas volt arra, hogy a tervbe vett 90 km utat a Mátra hegységen keresztül Egerig megvalósítsuk. Öröm volt nézni, hogy milyen vidám arccal érkeztek a kirándulók az ország minden részéből. Az indulás előtt minden résztvevő kapott 1/4 kg kockacukrot, 2 citromot és 10 dkg savanyú cukrot. Az étkezésről már eleve gondoskodtunk és részben magunk főztünk az uton. Szállásunk kint a szabadban volt a magunkkal vitt sátorokban. Poggyászuinkat az egész uton szekér vitte, s így a gyaloglás meg lett könnyítve. Utunk nagyrészt hegyeken és erdőkön vezetett keresztül. Különös öröm volt ifjúságunknak, midőn elérkezett az este és sátrat ütöltek s az éjjeli örök elfoglalták helyüket. Az erdő éjszakai csendje igen jó hatással volt ifjúságunk lelkiületére. Minden reggel és este, néha napközben is alkalmunk volt, hogy az ígét tanulmányozzuk. A prédikátori kar részéről Bajor és Albrecht atyafiak, valamint a sorok írója szolgált ifjainknak lelki táplálékkal. A természet

70

szépsége és rendje sok bibliai igazságot értettek meg velünk, jobban; mintha azt egy zárt helyiségben tanulmányoztuk volna.

Egy alkalommal 960 m magasságba mentünk fel, ahová kocsink nem tudott követni, mire az összes atyafiak összefogtak és kocsit lovastól együtt feltolták illetve, felhúzták a hegy tetejére. Ez igen jó gyakorlati oktatás volt arra, hogy az egységben van erő.

Eger városa előtt az egri testvérek fogadtak bennünket, kik meleg szeretettel viseltek gondot rólunk a háromnapos otlétünk alkalmával, amiért is ez uton hálámat és köszönetemet fejezem ki ifjúságunk nevében.

Szombatra körülbelül 70 testvérünk érkezett autóbusszal Miskolcra és a környékbeli gyülekezetekből. Miután a gyülekezeti terem kicsi lett volna, így Sohlmann atyafi a kaszinó nagy termét bérelte ki. A szombatdélelőtti istentiszteleten összesen kb. 150—170 testvérünk és barátunk volt jelen. Különös mértékben éreztük az Úrnak áldását és jelenlétét. Az Isten ígéjével Sohlmann atyafi szolgált nekünk. Délután mindnyájan kivonultunk a város mellett fekvő hegyre és ott bibliaóra volt, amit sok idegen is végighallgatott. Este ifjúsági ünnepélyünk volt, amelyet szintén Isten áldása kísért, ami az

Készül az ebéd.

összegyűlt testvéreinket és barátainkat nagy örömmel töltötte el. Ez alkalommal e sorok írója tartotta meg az ünnepi beszédet. Vasárnapra

A kirándulók sátoztáborozása Békás tónál, az Ágasvár alatt.

ifjúságunknak kellemes meglepetést szerezünk. Két teherautót béreltünk és kora reggel a szép és vadregényes Bükk hegységen kereszt-

tül Lillafüredre mentünk, ahonnan késő este érkezünk vissza.

Másnap Eger városának nevezetességeit néztük meg és a délutáni vonattal visszaindultunk Budapestre, ahová este szerencsésen meg is érkezünk.

Mindnyájan ujult erővel kezdtük el munkánkat és hálásak vagyunk mindazért a jókért amit hallottunk és láttunk.

Zarka Dénes

Jólelti ünnepély Békéscsabán.

A költő mondja:

Akarsz-e szolgálni híven Istenednek?

Oh, akkor a szegény árvákat ne vedd meg!

Gondolj az özvegyre a szűkölködőre,

És a sírók könnyeit készséggel töröld le.

S ha akarsz gyűjteni sok mennyei kincset

A szegények ügyét jól tekintsd meg,

Amiként magadat, úgy szeressed őket,

Akkor szeret igazán Jézus is téged.

A két „Tabea” ünnepélyünk után megtarthatunk e hó 11-én első „Jólelti” ünnepélyünket is. Ünnepélyünk habár kicsiny keretek közt folyt le, nagyon gazdagon lett megáldva az Úrtól. Hogy máshol is hasonló áldásban részesüljenek a testvérek, azért írok részletesebben az ünnepélyről.

Lukács 14, 13—14-ben azt mondja az Úr Jézus: „Mikor lakomát készítesz, hívd meg a szegényeket és boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza néked”. A szegénység és az inség napról-napra nagyobb lesz, és az Úrnak népe sem lesz attól megkímélve. Azért most azon fáradoztunk, hogy a mi testvéreink gyermekei és idősebb testvéreink ruhához, cipőhöz és élelemhez jussanak. — Mindemellelt egyes idegeneken is segítettünk.

Ünnepélyünk este 7 órakor vette kezdetét. Termünk már jóval hamarabb megtelt látogatókkal, kik a folyosón a kirakott tárgyakat szemlélték és azokból vásároltak is. A szavalatok, párbeszéd és karénekek után következett az ünnepi beszéd. Abban férjem rámutatott arra, hogy Krisztus a szegényeket is pártfogolta és róluk gondoskodott. Lukács 4, 18; 18, 22. v. Továbbá az apostoli korban is történt gondoskodás a szegényekről. Gal. 2, 10. Ap. csel. 6, 1. 1. Kor. 16, 1—3. és 2. Kor. 8, 7. Habár egy kicsiny felekezetet képezünk, mégis a Krisztust akarjuk mi is követni. Ez az ünnepély pedig annak a munkának kezdete. Isten segítségével ma szegényeink között kb. 120 pengő értékű ruhát, cipőt, 20—25 kg. lisztet, 10 kg. burgonyát és egy kis pénzt is széjjel fogunk osztani. Az Úrhoz fohászunk, hogy segítsen meg bennünket, hogy a jövőben munkánkat még jobban kifejleszthessük.

Kedves vendégeink között volt a Stefánia

csecsemővédő-ligának a fővédnökője is, aki örömmel tett eleget kérelmünknek és a hallgatókhoz intézett egy néhány jó, hatásos és áldástelt szót. Kiemelte, hogy Tabea egyletünk igazán nemes munkát végez. Ezen munka által már sok szegény csecsemő is kelengyéhez jutott. A Liga ezt igazán hálásan vette. Szép szavakkal kívánt áldást Istentől tevékenységünkre.

Most került sor a tárgyak kiosztására. Örömtelt arcal vette át mindenki a maga csomagját. Ugyanolyan örömsugár ragyogott azok orcáin is, akik a ruha elkészítésében fáradoztak és valamint, akik ahhoz anyagiakban is hozzájárultak. A tárgyak kiosztása után egy Tabea tag kérelemmel fordult a közönséghez a következő kiverssel:

„Tabea egyletünk kérelme!”

Munkára fel, akiben hit van,

Aki szeretni tud!

Munkára fel, az idő itt van,

S mindenkinek kijut.

A nagy nemes munkából bőven,

És boldog az, aki hűen

Elvégzi a szegényekért dicső feladatát,

Azért segítsd a Tábeánkat!

Még egy kis tapasztalatot is közlök itt: Egy özvegy testvérnőnek van egy kis fia, aki nagyon szeret zsoldárokat szavalni. Annak a kis fiúnak is akartunk egy öltönyt venni, de vártunk vele az utolsó pillanatig. Az ünnepély előtt két nappal azt mondtam férjemnek: Ma okvetlen meg kellene venni ezt az öltönyt. Pénz azonban már nincs a Tabea pénztárában, mit csináljunk? Hittem, hogy még aznap a kis fiú részére egy öltönyhöz jutunk, mert az Úr tudja, hogy mennyire szükség van rá. Még be sem fejeztük a beszélgetésünket, máris kopogott valaki az ajtón. Egy urinő küldött egy csomagot címemre. Ahogy a csomagot felbontottam, a többi tárgyak között találtam egy szép kis öltönyt is, a kisfiú részére. A kisfiú, aki az ünnepélyen a 23-ik zsoldárt elszavalta, rögtön tapasztalta is, hogy az Úr az ő pászlora. Örömteljes arccal vette át a szép öltönyt, melyben most boldogan jár az iskolába.

Az eladott tárgyakból és az adakozásból 35 pengő folyt be. Ezen a pénzen megint egy pár családon tudunk majd segíteni.

Hálát mondok az Úrnak a szép ünnepélyért, továbbá azon dicső és nemes munkáért és kérem őt bocsásson áldást a műnek eme ágára is, hogy mi testvérnők is sokaknak áldására lehessünk.

Murányi Árpádné

„Reggeli Dicséret Naptára” az 1932 évre. A „Reggeli Dicséret” kiadásában jelentékeny és annak előnyére szolgáló változtatásokat eszközöltünk az idén. Az a megfontolás vezetett bennünket, hogy ezúttal egye-

sítse magában a Reggeli Dicséret mindazon hasznos kellékeket, melyeket egy naplártól egyébként is elvárhat az ember. A 64 oldal terjedelmű, vászonkötéssel ellátott kis könyvecskének főrésze továbbra is a „Reggeli Dicséret” maradt, gondoltunk azonban arra, hogy teljesen pótolja a zsebnaptárt, hogy legyenek benne feljegyzésekre szolgáló és kitéphető üres lapok is. Úgy véljük, hogy ezen változtatással örömet fogunk szerezni testvéreinknek. Mivel arra számítottunk, hogy tekintettel a kis könyvecske gyakorlati hasznára, nem csupán az ifjúság, hanem gyülekezetünknek minden egyes tagja meg fogja vásárolni, ezért a diszes kiállítású könyvecske árát továbbra is az eddigi egy pengőben állapítottuk meg.

a Kiadóhivatal

Tapasztalat a könyvárusításból. — Egy német-ajkú hölgytől hosszabb bizonyágtevés után sikerült a „Herold der Wahrheit” c. folyóiratra az előfizetést megszerezniem.

Mielőtt távoztam volna, meghívtam a sorozatos nyilvános előadásokra, melyre vonatkozólag megkérdezte, hogy német nyelven tartatnak-e? Nem — mondtam —, csak magyar nyelven. Erre az illető hölgy, bár kissé csalódottan, de mégis azon kijelentéssel, hogy a nyelvet gyengén bírom, de remélem, ennek dacára is meg fogom érteni az előadást, megígérte látogatását.

Hogy eljövételét még jobban biztosítsam, megemlítettem, és felhívtam figyelmét arra, hogy az előadások után érdeklődjön Rothné után, ki szintén német-ajkú és ő szívesen nyújt további felvilágosítást a bibliáról.

Miközben a gyülekezet és Roth testvérnő címét feljegyeztem, megemlítettem azt is, hogy az én nevemre hivatkozzon; mit kért, hogy szintén jegyezzem fel a papírosra.

Most, hogy a nevemet jól megértette, a fejét megfogva ismételtette, Tóth, Tóth, Tóth, ezt a nevet álmomban hallottam; és a következő álmom által szerzett tapasztalatot mondta el:

„Egy férfit láttam a házban ajtóról-ajtóra menni, kinek egy könyvalaku tárgy volt a hóna alatt. Hogy az illető hozzám ne tudjon bejönni, jól elzártam az ajtót.

De az illető mégis bejött és többek között azt is mondta, hogy az Úr Jézus nemsokára el fog jönni. Ekkor megkérdeztem tőle, hogy nem ön a Tóth úr? Erre ő azt felelte, de igenis én vagyok.”

Gondolhatjátok, hogy mily hálás voltam az Úrnak, hogy ilyen kézzelfoghatóan látlam, hogy miként egyengeti az Úr a könyvevangélisták munkáját. Az Úré legyen a dicsőség.

Tóth Gyula

Halálozás.

Október 7-én halt meg Bondár Mihály atyánkfia Kunhegyesen. Nemcsak a család és a rokonok részére volt atyánkfia halála egy meglepetés, hanem az összes testvérek részére is. Betegsége csak öt napig tartott. Őbenne a család egy kedves férjet, apát és rokont vesztett el, a gyülekezet egy igazi odaadó és hűséges vezetőjét és a közösség egy példás tagját.

Az atyafi 1923-ban ismerte meg az igazságot és azóta hűségesen ki is tartott Krisztus mellett. Nemcsak a testvérek előtt, hanem az egész községben közkedvelt ember volt, amit az is mutat, hogy a temetésén a kereskedők és iparosok nagy tömege jelent meg, akikkel üzleti összeköttetésekben állott és nagy számú más közönség is. Ugy az alulírottak bőségesen adatott alkalom úgy a háznál, mint a temetőben Bondár atyánkfiának a Krisztusba vetett hitéről és a kereszténység reménységéről bizonyosságot tenni.

Utolsó hangos szavai ezek voltak: „Atyám adj nekem is egy helyet a te országodban.” 40 éves korában halt meg és most békében pihen Jel. 14, 13. szerint. Kedves feleségét, kicsiny gyermekét pedig tartsa meg az Úr az ő igazságában mindvégig, hogy egy boldog és örömteljes viszontlátásban legyen részük az Úrnak napján.

Murányi Árpád

Folyó évi október hó 18-án temettük el Balatonszemesen a kedves Földi Zoltánné testvérnőnkét, aki hosszabb betegeskedés után 38 éves korában a kedves férjével és leányával együtt mondott ima utáni „amen” szóval ajkán aludt el az Úrban. Legyen az Úr a kedves Földi atyafinak és leányának fájdalomban ama vigasztaló Szentlelke által erőssége és gyámja életük hátralévő napjaiban, míg egykor elvesztett kedvesüket viszont nem láthatják, az első feltámadáskor velünk együtt.

Alulírott a háznál 2. Tim. 4, 18. és 1. Thess. 4, 13—18. alapján a nagykanizsai, teleki pusztai, telekii és balatonmáriai testvérek, valamint a rokonság és 300 jelenlévő előtt tehetett bizonyosságot a bennünk lévő élő reménységről, míg Szegő L. atyafi a sírnál Jel. 14, 13. alapján szólott a gyászolókhöz. Az Úr legyen a hátramaradottak vigasza és oltalma mindvégig.

Katona Sándor

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest